

Somagter." — Jeg har en Bølelse af, at man ved Bedømmelsen af et Spørgsmaal, der staaer En saa nært, som det foreliggende staaer mig, kan blive noget eensidig i sine Anskuelser, og jeg har derfor søgt, om man i Udtalelser af Autoriteter, som paa Grund af deres faglige Stilling maae have en mere begrundet Mening end vi Andre, eller i Exempler, hentede fra Udlandet, kunde finde nogenjomhelst Støtte for det nye System, som man paatænker indført her. Jeg har søgt, men paa en eneste Undtagelse nær har jeg søgt forgjæves. Denne Undtagelse finder Sted i vort Naboland, Sverrig. Uffiker og vakkende i Spørgsmaalet om, hvor der skulde begyndes, har man i dette Land endt med af Veneration for deres geniale Landsmand i Amerika, og formodentlig paavirket af ham, at anskaffe nogle Monitører, der hidrøre fra en længste forbigangen Tid. Jeg skal ikke henvise til den overordentlige Forskjel, der er mellem Sverrigs og Danmarks geographiske Forhold, og som vel nok kunne gjøre, at man i Sverrig kan bruge noget andet Materiel end vi; det vil jeg ikke gjøre; thi jeg kunde let komme til betingelsesviis at indrømme Nytten af saadanne svage Vandserffibe; jeg skal kun bemærke, at ganske kort Tid efter, at man havde faaet disse Monitører i Sverrig, reiste der sig vægtige Stemmer imod dem, og det saa mange og i den Grad, at man har maattet gribe til det almindelige Huusraad at nedsætte en blandet Commission. Jeg kan godt forestaae, at der her i Salen kan være Mange, der tænke saaledes: Hvorfor tage denne Sag saa alvorligt, skulde man om kortere eller længere Tid blive utilfreds med disse mindre Vandserffibe, eller skulde der — jeg siger: gid det skee seent! — komme en anden Marine-minister, som havde andre Anskuelser end den nuværende, saa kan man jo altid foretage en ny Evingning. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at, have vi blot i nogle ganske faa Aar forladt det gamle System, og den gradvise Tilvært af tidsvarende Skibe er ophørt, saa er det en for vore Finantser fuldstændig Umulighed at vende tilbage det Gamle. Ja, mine Herrer, nu skal jeg ikke opholde Dem længere. Jeg skal blot sige et Par Ord endnu. Det har altid været min Overbeviisning, at man

ikke tilstrækkelig har vurderet Søværnets Vigtighed for vort Forvar og ikke tillagt det den Betydning, som Landets geographiske Betingelse fordrer, og som Erfaringen tilstrækkelig har godtgjort. Jeg skal derfor altid tage Ordet for en efter Landets Gyver kraftig og tidsvarende Udvikling af vor Flaade; men jeg kan ikke forsvare, og jeg vil ikke være med til at bevilge Penge til et Søværn, som naar den Dag kommer, da det skal bestaae sin Prøve, vil bringe Landet Skuffelser og være til Skam for dem, der skulle betjene det.

Winther: Det Forslag, i Anledning af hvilket jeg har begjært Ordet, er det, som angaaer Salget af gamle Skibe og Bemyndigelsen for Regjeringen til af den Sum, som maatte indkomme derved, at anvende 70,000 Rbd. til Nybygninger. Dette har jeg ikke villet gaae ind paa, fordi det forekommer mig, at det, man iøvrigt har foreslaaet bevilget i saa Henseende, er mere, end vi ville kunne bære. Den yderste Grændse naae vi efter min Mening, naar vi komme til en Udgift af 2 Milloner til Søværnet, efterat vi have bevilget 4½ Millioner til Landhæren. Disse to Summer tilsammen ere ifølge min Mening det Yderste, hvortil vi, efter vort Lands Kræfter, kunne gaae, og derfor er det, jeg siger, at jeg ikke vil gaae et Skridt videre, ligesom jeg raader til, at man ikke bevilger den omtalte Sum af 70,000 Rbd. — Jeg kan ikke tilbageholde min Anerkjendelse af det Mod, den nuværende Regjering har viist ved at fremkomme med det Forslag, der gaaer ud paa at gjøre Danmark begribeligt, at det maa indtage den Stilling, som dets Kræfter byde det. Naar vort Land, som Historien viser, har havt den Lykke at have et udmærket Vaaben og Mænd til at betjene det, som have indlagt sig en Nøds, saa stor, at man maa sige, den er større end den, der bliver nogen anden tilsvarende Nation tildeel, hvem kan da fortænke de Mænd, som her i vor Midte høre til det Vaaben, der har en saadan Tradition, i, at de udtale sig, som de have gjort? Der er Ingen her, som ikke kan føle, at der maa gaae en dyb Smerte igjennem dem, som nu komme til at see det Omflag i Danmarks